

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 7/2023 12.02.2023

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Głosimy tajemnicę mądrości Bożej, mądrość ukrytą,
... której nie pojął żaden z władców tego świata;
gdyby ją bowiem pojęli, nie ukrzyżowaliby Pana
chwały” (z drugiego czytania dzisiejszej Mszy św.)

Mam nadzieję, że każdy z Was na co dzień służy
chorym, szczególnie przez obecność przy nich i do-
bre słowo.
ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Rozpoczynamy każdy dzień od modlitwy za siebie nawzajem i z sobą nawzajem, od wspólnej pracy jako świadkowie pokoju Jezusa, od podążania tą samą drogą, podejmowania konkretnych kroków miłości i jedności. We wszystkim miłujmy się wzajemnie z serca.” „Proszę wszystkich z całego serca: pomóżmy Sudanowi Południowemu, nie pozostawiamy samej jego ludności, która tak bardzo cierpiała i cierpi! Oprócz pomocy doraźnej, bardzo ważne jest, aby towarzyszyć mieszkańcom na drodze rozwoju i bardziej samodzielnego wzrostu.” (4.02) „Bądźcie solą, która się rozprzestrzenia i rozpuszcza z hojnością, aby nadać Sudanowi Południowemu braterski smak Ewangelii; bądźcie jaśniejącymi wspólnotami chrześcijańskimi, które pokazują, że jest piękne i możliwe żyć bezinteresownie i budować razem pojednaną przyszłość.” „Powierzmy Matce Bożej Afrykańskiej sprawę pokoju w Sudanie Południowym i na całym kontynencie afrykańskim. Matce Bożej zawierzamy również sprawę pokoju w świecie, zwłaszcza w licznych krajach, które znajdują się w stanie wojny, jak udręczona Ukraina.” (5.02) „Jestem całym sercem blisko osób dotkniętych trzęsieniem ziemi w Turcji i w Syrii. Modłę się nadal za tych, którzy stracili życie, za rannych, za ich rodziny, oraz za ratowników. Oby konkretna pomoc nas wszystkich mogła ich wesprzeć w tej straszliwej tragedii.” (7.02) „Kościół obchodzi dziś wspomnienie sudańskiej świętej Józefiny Bakhity, której świadectwo życia napełnia nas chrześcijańską nadzieją. Ufając w jej wstawiennictwo, módlmy się o sprawiedliwą i pokojową przyszłość dla naszych braci i sióstr w Afryce.” (8.02) „Czas na współczucie, czas na solidarność. Dość nienawiści, dość wojen i podziałów prowadzących do samozniszczenia. Pograżeni w bólu, połączmy siły i pomóżmy tym,

którzy cierpią w Turcji i Syrii, budujemy pokój i braterstwo na świecie." (9.02) „Poprzez doświadczenie kruchości i choroby możemy nauczyć się podążać razem zgodnie ze stylem Boga, który jest bliskością, współczuciem i czułością.” „W obliczu chorych i cierpiących rozpoznajemy oblicze Chrystusa. Dziękuję wszystkim, którzy opiekują się chorymi i niosą im ulgę w cierpieniu.” (11.02)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w Szóstą Niedzielę w Ciągu Roku, łącząc się ze wspólnotą Kościoła prosimy Ojca, byśmy mieli serca prawe i szczerze, bo wtedy będziemy godnym mieszkaniem dla Niego.
2. Dzisiaj, jak co roku, z okazji wczorajszego Dnia Chorego, zachęcamy do złożenia ofiary do skarby pod figurą św. Antoniego na domy z niepełnosprawnymi sierotami społecznymi oraz na działalność wśród niepełnosprawnych i chorych Katolickiego Ruchu Dobroczyнного „Betel”.
3. We wtorek będziemy obchodzili święto świętych Cyryla Mnicha, i Metodego Biskupa, Patronów Europy.
4. W najnowszej „Niedzieli” warto przeczytać artykuł o tym, że cierpienie otwiera oczy oraz tekst o „Kolędzie na osiedlu” w dużym mieście.
5. W „Oblubieńcu” znajdziemy między innymi kolejny odcinek nauki katechizmu o wierze w Kościół oraz bardzo wartościowe, dobrze przyjęte przez wielu chorych, Orędzie Ojca Świętego Franciszka na 31. Światowy Dzień Chorego.
6. Do sakramentu Małżeństwa przygotowuje się Damian Purgal z Miedźna i Marlena Soluch z Miedźna, która dawniej mieszkała we Wręczycy Wielkiej. Gdyby ktokolwiek wiedział o przeszkodach do zawarcia tego małżeństwa, zobowiązany jest zgłosić to w kancelarii parafialnej.
7. Odeszła od nas do Domu Ojca śp. Sabina Zajac z ul. Śląskiej, l. 92. Wieczny odpoczynek racz jej dać, Panie.

Wierzę w święty Kościół powszechny

z Katechizmu Kościoła Katolickiego, odcinek 11.

Paragraf trzeci – KOŚCIÓŁ JEST JEDEN, ŚWIĘTY, POWSZECHNY I APOSTOLSKI - ciąg dalszy

III. Kościół jest powszechny

Co to znaczy "powszechny"?

830 Słowo "powszechny" ("katolicki") oznacza "uniwersalny", czyli "cały" lub "zupełny". Kościół jest powszechny w podwójnym znaczeniu: Kościół jest powszechny, ponieważ jest w nim obecny Chrystus. "Tam gdzie jest Jezus Chrystus, tam jest Kościół powszechny". Istnieje w nim pełnia Ciała Chrystusa zjednoczona z Głową, w wyniku czego Kościół otrzymuje od Niego "pełnię środków zbawienia", której On chciał mu udzielić: poprawne i pełne wyznanie wiary, integralne życie sakramentalne, posługa święceń w sukcesji apostoelskiej. W tym podstawowym znaczeniu Kościół był już powszechny w dniu Pięćdziesiątnicy i taki będzie aż do dnia Paruzji.

831 Kościół jest powszechny, ponieważ został posłany przez Chrystusa do całego rodzaju ludzkiego:

Do nowego Ludu Bożego powołani są wszyscy ludzie. Toteż Lud ten, pozostając ciągle jednym i jedynym, winien się rozszerzać na świat cały i przez wszystkie wieki, aby spełnił się zamiar woli Boga, który naturę ludzką stworzył na początku jedną i synów swoich, którzy byli rozproszeni, postanowił w końcu w jedno zgromadzić... To znamię powszechności, które zdobi Lud Boży, jest darem samego Pana; dzięki temu darowi Kościół katolicki skutecznie i ustawicznie dąży do zespolenia z powrotem całej ludzkości wraz ze wszystkimi jej dobrami z Chrystusem-Głową w jedności Ducha Jego.

Każdy Kościół partykularny jest "powszechny"

832 "Kościół Chrystusowy jest prawdziwie obecny we wszystkich prawowitych miejscowych zrzeszeniach wiernych, które trwając przy swoich pasterzach same również nazywane są Kościołami w Nowym Testamencie... W nich głoszenie Ewangelii Chrystusowej zgromadza wiernych i w nich sprawowana jest tajemnica Wieczery Pańskiej... W tych wspólnotach, choć nieraz są one szczupłe i ubogie albo żyją w rozproszeniu, obecny jest Chrystus, którego mocą zgromadza się jeden, święty, katolicki i apostołski Kościół".

833 Przez Kościół partykularny, którym jest na pierwszym miejscu diecezja (lub eparchia), rozumie się wspólnotę wiernych chrześcijan w jedności wiary i sakramentów z ich biskupem wyświęconym w sukcesji apostołskiej. Kościoły partykularne są uformowane "na wzór Kościoła powszechnego; w nich istnieje i z nich składa się jeden i jedyny Kościół katolicki".

834 Kościoły partykularne są w pełni powszechne przez jedność z jednym z nich - z Kościołem rzymskim, "który przewodniczy w miłości. „Dlatego z tym Kościołem, na mocy jego wyjątkowego pierwszeństwa, musiały zawsze zgadzać się w sposób konieczny wszystkie Kościoły, to znaczy wierni całego świata". „Istotnie, od zstąpienia do nas Słowa, które stało się ciałem, wszystkie Kościoły chrześcijańskie na całym świecie uznały i uznają wielki Kościół, który jest tutaj (w Rzymie), za jedyną podstawę i fundament, ponieważ zgodnie z obietnicą samego Zbawiciela, bramy piekielne nigdy go nie przemogą".

835 "Strzeżmy się poglądu, że Kościół powszechny jest sumą lub, jeśli wolno powiedzieć, federacją Kościołów partykularnych. Sam Kościół, powszechny w swoim powołaniu i w swoim posłaniu, skoro zapuszcza korzenie na terenach o różnych warunkach kulturowych, społecznych i ustrojowych, przybiera w każdej części globu inny wymiar zewnętrzny i odmienne rysy". Bogata różnorodność dyscyplin kościelnych, obrzędów liturgicznych oraz dziedzictwa teologicznego i duchowego, właściwa Kościołom lokalnym, dążąc do jedności, "jeszcze wspaniałej ujawnia powszechność niepodzielnego Kościoła".

Kto należy do Kościoła powszechnego?

836 "Do tej katolickiej jedności Ludu Bożego... powołani są wszyscy ludzie... należą lub są jej przyporządkowani zarówno wierni katolicy, jak inni wierzący w Chrystusa, jak wreszcie wszyscy w ogóle ludzie, z łaski Bożej powołani do zbawienia".

837 "Do społeczności Kościoła wcieleni są w pełni ci, co mając Ducha Chrystusowego w całości przyjmują przepisy Kościoła i wszystkie ustanowione w nim środki zbawienia i w jego widzialnym organizmie pozostają w łączności z Chrystusem rządzącym Kościołem przez papieża i biskupów, w łączności mianowicie polegającej na więzach wyznania wiary, sakramentów i zwierzchnictwa kościelnego oraz wspólnoty. Nie dostępuje jednak zbawienia, choćby był wcielony do Kościoła, ten, kto nie trwając w miłości, pozostaje wprawdzie w łonie Kościoła <<ciałem>>, ale nie <<sercem>>.

Oroędzie Ojca Świętego Franciszka na 31. Światowy Dzień Chorego – 11 lutego 2023 r. „Miej o nim staranie”, Współczucie jako synodalna realizacja uzdrowienia

Drodzy bracia i siostry!

Choroba jest częścią naszego ludzkiego doświadczenia.

Może jednak stać się czymś nieludzkim, jeśli jest przeżywana w izolacji i opuszczeniu, jeśli nie towarzyszy jej troska i współczucie. Gdy podążamy naprzód wspólnie, czymś normalnym jest to, że ktoś może poczuć się źle, że będzie musiał się zatrzymać z powodu zmęczenia lub jakiegoś zdarzenia po drodze. To właśnie wówczas, w tych chwilach, widać, jak idziemy: czy jest to rzeczywiście podążanie razem, czy też idziemy tą samą drogą, ale każdy na własną rękę, dbając o swoje interesy i pozwalając, aby inni „dali sobie radę”. Dlatego w ten XXXI Światowy Dzień Chorego, w trakcie trwającego procesu synodalnego, zapraszam was do refleksji nad tym, że właśnie poprzez doświadczenie słabości i choroby możemy nauczyć się podążać razem zgodnie ze stylem Boga, który jest bliskością, współczuciem i czułością.

W Księdze Proroka Ezechiela, w wielkiej wyroczni, która stanowi jeden z głównych punktów całego Objawienia, Pan mówi w następujący sposób: „Ja sam będę pasł moje owce i Ja sam będę je układał na legowisko – wyrocznia Pana Boga. Zagubioną odszukam, zabłąkaną sprowadzę z powrotem, skałeczoną opatrzę, chorą umocnię, [...] będę pasł sprawiedliwie” (34, 15-16). Doświadczenie zagubienia, choroby i słabości stanowi oczywiście część naszej drogi: nie wykluczają nas z Ludu Bożego, przeciwnie, wprowadzają nas w centrum uwagi Pana, który jest Ojcem i nie chce stracić po drodze nawet jednego ze swoich dzieci. Chodzi więc o to, by uczyć się od Niego, aby naprawdę być wspólnotą, która podąża razem, zdolną do tego, by nie dać się zarazić kulturą odrzucenia.

Jak wiecie, encyklika *Fratelli tutti* proponuje zaktualizowane odczytanie przypowieści o dobrym Samarytaninie. Wybrałem ją jako element kluczowy, jako punkt zwrotny, aby móc wyjść z „cienia zamkniętego świata” i „myśleć o stwarzaniu świata otwartego” (por. nr 56). Istnieje bowiem głębokie powiązanie między tą przypowieścią Jezusa a wieloma sposobami, jakimi neguje się dzisiaj braterstwo. W szczególności fakt, że osoba pobita i okradziona zostaje porzucona przy drodze, ukazuje stan, w którym pozostawiono zbyt wielu naszych braci i sióstr w chwili, gdy najbardziej potrzebują pomocy. Nie jest łatwo odróżnić, które ataki na życie i jego godność wynikają z przyczyn naturalnych, a które są spowodowane niesprawiedli-

wością i przemocą. Istotnie, poziom nierówności i dominacja interesów wąskiego grona osób dotyka obecnie każdego środowiska ludzkiego w takim stopniu, że trudno uznać jakiegokolwiek doświadczenie za „naturalne”. Wszelkie cierpienie odbywa się w „kulturze” i pośród jej sprzeczności.

Ważne jest tu jednak rozpoznanie stanu samotności, opuszczenia. Chodzi o okrucieństwo, które można przewyciężyć wcześniej niż jakąkolwiek inną niesprawiedliwość, ponieważ – jak opowiada przypowieść – do jego wyeliminowania wystarczy chwila uwagi, wewnętrzny ruch współczucia. Dwóch przechodniów, uważanych za osoby religijne, widzi rannego i nie zatrzymuje się. Jednak trzecia, Samarytanin, będący obiektem pogardy, jest poruszony współczuciem i zajmuje się tym nieznanym przy drodze, traktując go jak brata. Czyniąc to, nawet o tym nie myśląc, zmienia stan rzeczy, stwarza świat bardziej braterski.

Bracia, siostry, nigdy nie jesteśmy gotowi na chorobę. A często nawet do przyznawania się, że jesteśmy coraz starsi. Boimy się bezbronności, a wszechobecna kultura rynkowa popycha nas do tego, by jej zaprzeczać. Dla kruchości nie ma miejsca. A zło, wdzierając się w nasze życie i atakując nas, powala nas nieprzytomnych na ziemię. Może się więc zdarzyć, że inni nas opuszczą, albo że wydaje nam się, iż musimy ich porzucić, aby nie czuć wobec nich ciężaru. Tak zaczyna się samotność i zatruwa nas gorzkie poczucie niesprawiedliwości, dla której nawet Niebo zdaje się zamykać. Rzeczywiście, trudno nam trwać w pokoju z Bogiem, gdy niszczy się nasze relacje z innymi i z samymi sobą. Dlatego tak ważne jest, także w odniesieniu do choroby, aby cały Kościół skonfrontował się z ewangelicznym przykładem dobrego Samarytanina, aby stać się wartościowym „szpitalem polowym”: jego misja bowiem, zwłaszcza w okolicznościach historycznych, które przeżywamy, wyraża się w sprawowaniu opieki. Wszyscy jesteśmy delikatni i wrażliwi; wszyscy potrzebujemy tej współczującej uwagi, która potrafi się zatrzymać, zbliżyć, uzdrowić i podnieść. Sytuacja, w jakiej znajdują się chorzy jest więc apelem, który przerywa obojętność i spowalnia krok tych, którzy idą naprzód, jakby nie mieli siostr i braci.

Światowy Dzień Chorego nie wzywa bowiem jedynie do modlitwy i bliskości z cierpiącymi; ma również na celu uwrażliwienie Ludu Bożego, instytucji służby zdrowia i społeczeństwa obywatelskiego na nowy sposób wspólnego podążania naprzód. Przytoczone na początku prorocstwo Ezechiela zawiera bardzo surowy osąd priorytetów tych, którzy sprawują nad ludźmi władzę ekonomiczną, kulturalną i wykonawczą: „Nakarmiliście się mlekiem, odzialiście się wełną, zabilście tłuste zwierzęta, jednakże owiec nie paśliście. Słabej nie wzmacnialiście, o zdrowie chorej nie dbaliście, skaleczonej nie opatrywaliście, zabłąkanej nie sprowadziliście z powrotem, zagubionej nie odszukiwaliście, a z przemocą i z okrucieństwem obchodziliście się z nimi” (34, 3-4). Słowo Boże jest zawsze oświecające i aktualne. Nie tylko w oskarżaniu, ale także w tym, co proponuje. Zakończenie przypowieści o dobrym Samarytaninie sugeruje nam bowiem, w jaki sposób realizowanie braterstwa, zapoczątkowane przez spotkanie twarzą w twarz, może być poszerzone na zorganizowaną opiekę. Gospoda, karczmarz, pieniądze, obietnica wzajemnego informowania się o stanie chorego (por. Łk 10, 34-35): to wszystko każe nam

myśleć o posłudze kapłanów, pracy personelu służby zdrowia i opieki społecznej, zaangażowaniu członków rodzin i wolontariuszy, dzięki którym każdego dnia, w każdej części świata, dobro przeciwstawia się złu.

Lata pandemii zwiększyły nasze poczucie wdzięczności wobec tych, którzy każdego dnia pracują na rzecz zdrowia i badań. Ale nie wystarczy wyjść z tak wielkiej zbiorowej tragedii poprzez uhonorowanie bohaterów. Covid-19 wystawił na próbę tę wielką sieć naszych umiejętności i solidarności oraz ukazał strukturalne ograniczenia istniejących systemów opieki społecznej. Wdzięczności musi zatem towarzyszyć aktywne poszukiwanie w każdym kraju strategii i środków, aby każdy człowiek miał zagwarantowany dostęp do opieki i podstawowe prawo do zdrowia.

„Miej o nim staranie” (Łk 10, 35) – zaleca gospodarzowi Samarytanin. Jezus powtarza to także każdemu z nas, a na koniec napomina: „Idź, i ty czyn podobnie!”. Jak podkreśliłem we *Fratelli tutti*, „przypowieść ta ukazuje nam, przy pomocy jakich inicjatyw można odbudować wspólnotę, poczynając od mężczyzn i kobiet, którzy utożsamiają się z kruchością innych, którzy nie pozwalają na budowanie społeczeństwa wykluczenia, ale stają się bliźniami, podnosząc upadłych i przywracając ich społeczeństwu, aby dobro było wspólne” (n. 67). Istotnie „zostaliśmy stworzeni do pełni, którą można osiągnąć tylko w miłości. Życ obojętnie w obliczu cierpienia, to nie jeden z możliwych wyborów” (n. 68).

Także 11 lutego 2023 r. patrzymy na sanktuarium w Lourdes jak na prorocstwo, lekcję powierzoną Kościołowi w sercu współczesności. Liczy się nie tylko to, co działa i nie tylko ten, kto produkuje. Osoby chore znajdują się w centrum Ludu Bożego, postępując razem z nim jako prorocstwo ludzkości, w której każdy jest cenny i nikogo nie wolno odrzucać.

Wstawiennictwu Maryi, Uzdrawieniu Chorych, zawierzam każdego z was, którzy jesteście chorzy; was, którzy opiekujecie się nimi w rodzinie, poprzez pracę, badania naukowe i wolontariat; was, którzy angażujecie się w nawiązywanie osobowych, kościelnych i obywatelskich więzi braterstwa. Wszystkim serdecznie przekazuję moje Apostolskie Błogosławieństwo.

Rzym, u św. Jana na Lateranie, dnia 10 stycznia 2023 roku.

FRANCISCUS

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 12.02 – VI Niedziela w Ciągu Roku

- 8:00** † Teodorę i Józefa Kożuchów, Cecylię i Franciszka Chudych oraz ich rodziców oraz Jana Krysiaka
- 11:00** † Eryka (14 r.), Felicję, Jerzego, Wiesława i Zofię Dłubaków, Ryszarda, Mariana i Mariannę Sobczaków, Anielę (r.) i Piotra Marczyków oraz Irenę Mazurek
- O Boże błogosławieństwo dla Mieszka Waseli, jego rodziców i chrzestnych z okazji chrztu św.
- O Boże błogosławieństwo dla Liwii Zgierun, jej rodziców i chrzestnych z okazji chrztu św.
- 18:00** † Eugeniusza (22 r.) i Mariannę Trzepizurów, Anielę (15 r.), Czesława, Mariannę i Franciszka Paturejów, Marię i Franciszka Trzepizurów

Poniedziałek 13.02

18:00 † Henryka Lamika od córki Joanny z mężem i dziećmi

18:30 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy** (do 19:00)

Wtorek 14.02 – Święto św. Cyryla, mnicha i Metodego, biskupa, Patronów Europy

6:30 Dziękczynna za 91 lat życia Heleny z prośbą o zdrowie, dalszą Bożą opiekę i potrzebne łaski

18:00 † Stanisława Ptaka (4 r.) od żony i syna z rodziną

Środa 15.02

17:30 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy**

18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny
- 3.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Krystyny, Józefa, Krystyny, Agnieszki, Andrzeja, Justyny, Urszuli, Krystyny i Sylwii
- 4.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 5.) O pokój na Ukrainie oraz o nawrócenie Rosji, a dla poległych i zamordowanych o pokój wieczny
- 6.) O zdrowie dla Sebastiana Badory
- 7.) † Anastazję Obałę (1 r.) od córki z mężem oraz wnukami Oskarem i Pauliną
- 8.) † Barbarę Ułamek od sąsiadów Olszewskich i Przygodów
- 9.) † Marię, Mikołaja, Helenę i Elżbietę Tatarowiczów
- 10.) † Mateusza Błaszczyka od rodziny Sobczaków
- 11.) † Edwarda Kałę (3 r.)
- 12.) † Halinę Jeziorowską (7 r.), Weronikę i Władysława Florków oraz Helenę Paruzel
- 13.) † Henryka Lamika od Małgosi i Ireneusza Tukajów z rodziną
- 14.) † Jolantę Kirsch zd. Nowak od koleżanek i kolegów ze Szkoły Podstawowej we Wręczycy Wielkiej, rocznik 1954
- 15.) † Antoniego, Józefę, Mieczysława, Józefa i Jana Paruzelów, Adama i Mariannę Pasternaków, Edmunda, Jarosława i Tomasza Janików, Jana i Jana Lisieckich oraz zmarłych z rodziny Cierpiałów, Kożuchów, Paruzelów, Praskich i Pyrków

Czwartek 16.02

18:00 † Józefa Ludwika od siostry Krystyny z mężem

Piątek 17.02

18:00 Dziękczynna Jezusowi Chrystusowi Królowi Polski za przyjęcie intronizacji

18:45 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy** (do 21:30)

20:00 **Adoracja prowadzona przez młodych** (do 21:00)

Sobota 18.02

9:00 † Marię Kalwasińską (r.)

18:00 † Władysława (10 r.) i Cecylię Paruzelów

Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu

Niedziela 19.02 – VII Niedziela w Ciągu Roku

8:00 † Franciszka Peruckiego (r.), zmarłych z rodziny Peruckich, Walaszczyków, Tokarzów i Rzeszutów

11:00 O Boże błogosławieństwo dla Blanki Pilarz, jej rodziców i chrzestnych z okazji chrztu św.

18:00 † Ryszarda (r.), Bogusława (r.), Reginę, Stefana, Julianę, Józefę i Franciszka Pietrzaków oraz zmarłych z rodziny Pietrzaków

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w poniedziałek o 19:15 na plebanii; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa, 17:30 – 18:00 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Próby scholi młodzieżowo-dziecięcej sobota, 12:00 – 12:45

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku o 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – sobota o 10:00,

Spotkania młodych ze słowem Bożym – środa o 19:10,

Żywy Różaniec – druga niedziela miesiąca, od 7:15

Dzieci Boże – sobota o 10:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 18:00.

Biblioteka parafialna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna czynna w środy od 19:00 i na życzenie (665530505)

Kancelaria parafialna

Poniedziałek i środa po wieczornej Mszy św. lub po umówieniu się – tel. 343170213

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie przez tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafiiawreczyca.pl, tel. **34 3170213**, oblubieniec@parafiiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881